

blev udsat som Følge af Mund- og Klovesyge, ud fra den Betragtning, at det maatte befrygtes, at det vilde kunne forekomme, at Landmænd, som ingen Erstatning kunde faa efter Ministerens Forslag, skulde deltage i Ydelsen af Erstatning til Landmænd, der ikke havde haft et større Tab end det, de selv havde haft i Driftstab.

Ministeren og Landbrugsraadet enedes derfor om at *begrænse Erstatningen til Dødsfald* og at henvise Udredelsen af Erstatningsbeløbene til *Statskassen*. I sin Forelæggelsestale udtalte Ministeren dog, at han af flere Grunde meget gerne havde set, at Ordningen ikke var blevet en ren Tilskudsordning, men en Slags Forsikring, hvilende paa Princippet Hjælp til Selvhjælp. Dette vilde formentlig have været bedre baade for Landbruget og for Skatteyderne.

Lovforslaget undergik i Folketinget efter Forslag af Ministeren og Udvalgsflertallet væsentlige Ændringer, der vedtoges enstemmigt (se nedenfor ved Omtalen af §§ 1, 3 og 5). Ændringsforslag af forskellige Mindretal blev derimod forkastet. Den endelige Vedtagelse skete enstemmigt i begge Ting.

§ 1. Saafremt *Hornkvæg paa 6 Maaneder og derover samt Søer med Pattegrise og synlig drægtige Søer* som Følge af Mund- og Klovesyge under den nuværende Epizooti er døde senest 8 Uger efter, at Desinfektionen af den paagældende Ejendom er tilendebragt, eller inden for samme Tidsrum er nedslaaet i Henhold til § 4 i Lov Nr. 152 af 17. Maj 1916 om Værn for Dyr, og Dødsfaldet eller Nedslagningen er godtgjort ved en af Ejeren paa Tro og Love afgiven Erklæring samt ved en af en Dyr læge udstedt Attest (eller Erklæring, hvis Attest ikke kan udstedes), kan Landbrugsministeren, saafremt han *efter Forhandling med Landbrugsraadet skønner det forsvarligt, ogsaa med Henblik paa Ejerens Indtægts- og Formueforhold*, af Statskassen udrede *Erstatning* til Ejerne af de paagældende Kreaturer. Saafremt de heromhandlede Kreaturer dør eller dræbes efter Lovens Ikrafttræden, skal dette godtgøres ved en af Veterinærdirektoratet godkendt Obduktionserklæring.

Erstatning kan dog ikke ydes, saafremt Ejeren selv ved Uforsigtighed eller Forsømmelse er Skyld i Dyrets Død.

Bestemmelsen om Erstatning for *Søer med Pattegrise og synlig drægtige Søer* blev tilføjet i Folketinget (jfr. § 2 i Slutningen). Ligeledes det i Slutningen af 1. Punktum tagne Forbehold: at Ministeren efter Forhandling med